“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ସମୟ ସମୟରେ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମଧୁବନକୁ ଆସ, ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ରୂପକ ସାମଗ୍ରୀରେ ନିଜକୁ ଭରପୁର କରି ବାହାରେ ଯାଇ ବିତରଣ କର, ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ସେବାରେ ଲାଗିଯାଅ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସବୁଠାରୁ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ କ’ଣ ଏବଂ କେଉଁ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥା’ନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- କାହାର ବି ଜୀବନକୁ ସଜାଡି ଦେବା, ଏହା ବହୁତ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଲାଗିଯିବା ଉଚିତ୍ । କେତେବେଳେ ଯଦି କୌଣସି ଭୁଲ ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ତା’ ବଦଳରେ ବହୁତ ସେବା କର, ନଚେତ୍ ସେହି ଭୁଲ୍ ବାରମ୍ବାର ମନେ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ଯୋଗୀ ପିଲମାନେ ହିଁ ବହୁତ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥା’ନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ଯୋ ପିୟା କେ ସାଥ ହେଁ.....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବୁଝିପାରୁଥିବେ ଯେ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବା ବା ଟେପ୍ ରେକର୍ଡରେ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣିବା ବା କାଗଜରୁ ପଢିବାରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି, ଯୋ ପିୟା କେ ସାଥ ହେଁ.... ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା ହେଉଛି । ତେବେ ବର୍ଷା ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ସାଥୀରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ଅନ୍ତରର ଭାବକୁ ବୁଝିବାରେ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଆଜ୍ଞାକୁ ଜାଣିବାରେ ବହୁତ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏମିତି ବି ନୁହେଁ ଯେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ରହିଯିବାର ଅଛି । ନା, ଏଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ସାମଗ୍ରୀ ଭରପୁର କରି ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ବିତରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଭରିବା ପାଇଁ ଆସିବ । ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ନିଜର ବିକ୍ରି ସାମଗ୍ରୀକୁ କ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ଯାଇଥା’ନ୍ତି, ସେଗୁଡିକୁ ବିକ୍ରି କରି ସାରି ପୁନର୍ବାର ସାମଗ୍ରୀ କ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ଯାଆନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ସାମଗ୍ରୀ, ତେଣୁ ଏହି ସାମଗ୍ରୀକୁ ନେବା ପାଇଁ ତ ଆସିବ ନା । କେହି କେହି ଏହାକୁ ବିତରଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି, ପୁରୁଣା ଜିନିଷକୁ ପାଖରେ ରଖିଛନ୍ତି, ନୂଆ ନେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁନାହାଁନ୍ତି । ଏଭଳି ନିର୍ବୋଧ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ତୀର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ଯାଇଥା’ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୀର୍ଥ ତ କାହା ନିକଟକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ତାହା ତ ଜଡ ଚିତ୍ର ଅଟେ । ଏହିସବୁ କଥାକୁ ପିଲମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ତ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମହାମଣ୍ଡଳେଶ୍ୱର ପ୍ରଭୃତି ବଡ ବଡ ଗୁରମାନେ ତାଙ୍କର ଜିଜ୍ଞାସୁମାନଙ୍କୁ ତୀର୍ଥ କରାଇବା ପାଇଁ ସାଥୀରେ ନେଇ ଯାଇଥା’ନ୍ତି । ତେଣୁ ତ୍ରିବେଣୀ ସଂଗମକୁ କେତେ ଲୋକ ଯାଉଛନ୍ତି! ନଦୀମାନଙ୍କରେ ବୁଡ ପକାଇ ଦାନ କରିବାରେ ପୁଣ୍ୟ ମନେକରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଭକ୍ତିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ, ତେଣୁ ଏହି କଥା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଉ ନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବଡ କାଇଦାର ସହିତ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଚିତ୍ରରେ ହିଁ ଲୋକମାନେ ଅଡୁଆରେ ପଡୁଛନ୍ତି । କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ବିଷୟରେ ତ କାହାରିକୁ କିଛି ବି ଜଣାନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଚକ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଛି, କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ଚକ୍ର ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଚକ୍ରରେ ହିଁ ସବୁ ଗୋଳମାଳ ହୋଇଯାଇଛି । ତେବେ ଆମେ ତ ପୂରା କଳ୍ପ ଚକ୍ର ଲଗାଉଛୁ, ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ, ବାକି ଇସ୍ଲାମୀ (ମୁସଲମାନ) ବୌଦ୍ଧି ଆଦି ତ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଆମେ କିପରି ସେହି ଚକ୍ର ଦ୍ୱାରା ସତ୍ତୋ-ରଜୋ-ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛୁ— ତାହା ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଚିତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ବାକି ଇସ୍ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧୀ ଆଦି ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ସବୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ଦେଖାଇବା ? ସେମାନେ ବି ତ ସତ୍ତୋ-ରଜୋ-ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ଆମେ ଆମର ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉଛୁ—ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କଳିଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରା ଚକ୍ର ଲଗାଉଛୁ । ତେବେ ତ୍ରୁଟୀ ହେଲା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ ଏବଂ ମୁଖକୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ, ବାହାକୁ ତ୍ରେତାରେ, ପେଟକୁ ଦ୍ୱାପରରେ ଏବଂ ପାଦକୁ କଳିଯୁଗରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂରା ଶେଷରେ ରଖିବ । ତେବେ ଆମେ ନିଜର ପରିଚୟ ତ, ବିରାଟ ରୂପ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଇ ଦେବା ବାକି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମମାନଙ୍କର କିପରି ଦେଖାଇବା ? ତା’କୁ ଯଦି ବୁଝାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ତେବେ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ତା’ପରେ, ସତ୍ତୋ-ରଜୋ-ତମୋ ଏହିଭଳି ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଯିବ ଯେ କେହି ବି କେବେହେଲେ ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ଯାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ତ ଏହି ଚକ୍ରରେ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତୋ-ରଜୋ-ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଇବ୍ରାହିମ୍, ବୁଦ୍ଧ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୃତି ମନୁଷ୍ୟ ତ ଥିଲେ ନା । ରାତ୍ରି ସମୟରେ ବାବାଙ୍କର ଏହି ବିଷୟରେ ବହୁତ ବିଚାର ଚାଲେ । ବିଚାର କରି କରି ପୁଣି ଶୋଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ । ତେବେ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ବଡ କାଇଦାରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟଧର୍ମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ପାଦକୁ ଶେଷ ଆଡକୁ ରଖି ତା’ଉପରେ ଲିଖିତ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତୋ-ରଜୋ-ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ସିଏ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ତ ପରେ ଆସିବାର ଅଛି । ସେମାନେ କହିବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କ’ଣ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଏହା ତ ଏକ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାଟକ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ ଥିଲା ପୁଣି ତାହା ହିଁ

ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଏଥିରେ ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତ ଶିବବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ କିପରି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି । ଦେଖ, ବାବାଙ୍କର ଏହା ଉପରେ କେତେ ଚିନ୍ତନ ଚାଲୁଛି । ତେବେ ବାବାଙ୍କର ପାର୍ଟ ହେଲା ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା । ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ନେବା "ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ" ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି, ସେଥିରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଶବ୍ଦ ଲେଖିବାକୁ ହେବ । ଲେଖା ଯଦି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ହୋଇଥିବ ତେବେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ସହଜ ହେବ । ଜୀବନମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ଅର୍ଥ ସେଥିରେ ରାଜା, ରାଣୀ, ପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଲେଖାକୁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବିନା ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଯାଇପାରିବ । କେବଳ ଇଙ୍ଗିତ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇପାରିବ । ଇଏ ହେଲେ ବାବା, ଇଏ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହୁଥିବେ ସେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ଯୋଗ ଉପରେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ନିର୍ଭର କରୁଛି । ପ୍ରଥମେ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧି ପବିତ୍ର ହେଲେ ଯାଇ ଧାରଣା ହୋଇପାରିବ । ଏଥିରେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଶରୀର ସହିତ ସବୁ କିଛି ଭୁଲିବାକୁ ହେବ । ବାସ୍, ମୋତେ ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦୁନିଆ ତ ଏବେ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ସହଜ କାରଣ ସ୍ୱାଙ୍କର ତ ଧନ୍ଦା ହିଁ ଏଇଆ । ସାରାଦିନ ବୁଦ୍ଧି ଏହିଥିରେ ହିଁ ଲାଗି ରହିଛି । ଆଚ୍ଛା, ଯେଉଁମାନେ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତ କର୍ମ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସ୍ଥୂଳ କର୍ମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହି କଥା ସବୁ ଭୁଲି ହୋଇଯିବ, ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯିବ । ବାବା ନିଜେ ତାଙ୍କର ଅନୁଭବ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛି, ଭାବୁଛି ବାବା ଏହି ରଥକୁ ଖୁଆଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ଭୁଲିଯାଉଛି ତେଣୁ ବାବା ବିଚାର କରୁଛନ୍ତି ଯେବେକି ମୁ ବି ଭୁଲିଯାଉଛି ତେବେ ଏମାନଙ୍କୁ କେତେ ଅସୁବିଧା ହେଉନଥିବ! ଏମାନେ କିପରି ଯୋଗର ଚାର୍ଟକୁ ବଢାଉଥିବେ ? ତେବେ ଘର ଗୃହସ୍ଥ ବାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ କଷ୍ଟକର ହେଉଥିବ । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିବେ ସେମାନେ ଫଳାଫଳ ଲେଖି ପଠାଇପାରିବେ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା କଷ୍ଟକର । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ରାତିରେ ହିଁ ଯୋଗ କରିବାର ମେହନତ କର । ଯଦି ତୁମେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବ ତେବେ ତୁମର ସମସ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ବାବା ନିଜର ଅନୁଭବ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି— କେତେବେଳେ ଯଦି ବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ୟ ଆଡେ ଚାଲିଯାଉଛି ତେବେ ମୁଣ୍ଡ ଗରମ ହୋଇଯାଉଛି । ପୁଣି ସେହି ତୋଫାନ ଭିତରୁ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବାହାର କରି ଜ୍ଞାନର ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାରେ ଲାଗିଗଲେ ମୁଣ୍ଡ ହାଲୁକା ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ମାୟାର ତୋଫାନ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ଆସିବ, କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଏପଟେ ଲଗାଇ ଦେଲେ ସମସ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତି ଦୂର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ସତେଜ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସେବାରେ ଲାଗିଯିବା ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଯୋଗରୂପକ ଲହୁଣୀ ମଧ୍ୟ ମିଳିଯାଏ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଅନୁଭବ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବେ ନା— ଏହିଭଳି ଏହିଭଳି ହେବ, ମାୟାର ବିକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଆସିବ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାରେ ଲଗାଇଦେବା ଉଚିତ୍ । କୌଣସି ଚିତ୍ରକୁ ନେଇ ତା'ଉପରେ ବିଚାର କର ତେବେ ମାୟାର ତୋଫାନ ଉଡିଯିବ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ମାୟା ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯାହାକି ସ୍ୱାଦରେ ରହିବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ । ତେବେ ବହୁତ କମ୍ ପିଲା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ୱାଦରେ ରହୁଛନ୍ତି । ବଡ ବଡ କଥା ତ ବହୁତ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯଦି ବାବାଙ୍କର ସ୍ୱାଦରେ ରୁହନ୍ତେ ତେବେ ବୁଦ୍ଧି ସ୍ୱଚ୍ଛ ରହନ୍ତା । ଯୋଗ କରିବା ଭଳି ଲହୁଣୀ ତ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସ୍ଥୂଳବୋଝ ବହୁତ ରହିବା କାରଣରୁ ସ୍ୱାଦ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି ।

ଏବେ କିଛିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବମ୍ବେକୁ ପୋପ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଧର୍ମଗୁରୁ) ଆସିଥିଲେ ତାଙ୍କର କେତେ ମହିମା ହେଉଥିଲା ଯେମିତିକି ଭଗବାନ ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ନିଜର ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଜଣାନାହିଁ । ନିଜର ଧର୍ମକୁ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି କହିଚାଲିଛନ୍ତି । ତେବେ ହିନ୍ଦୁ ତ କୌଣସି ଧର୍ମ ନୁହେଁ । ଏହି ଧର୍ମ କେଉଁଠୁ ଆସିଲା, କେବେ ସ୍ଥାପନ ହେଲା, କାହାକୁ ବି ଜଣାନାହିଁ । ତୁମ ଭିତରେ ତ ଜ୍ଞାନର ତୀବ୍ର ଉମଙ୍ଗ ଆସିବା ଦରକାର । ଶିବଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ତ ଜ୍ଞାନରେ ଉଚ୍ଛୁଳିବା ଦରକାର । ଭକ୍ତମାନେ ତ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସିଂହ ଉପରେ ବସିବାର ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତାହା ସବୁ ଏହି ଜ୍ଞାନର ହିଁ କଥା । ଶେଷ ବେଳକୁ ତୁମ ଭିତରେ ଯେତେବେଳେ ଶକ୍ତି ଆସିଯିବ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସାଧୁ ସନ୍ଥ ଆଦିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବ । ତେବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ସେହିଭଳି ଜ୍ଞାନ ଥିଲେ ଯାଇ ଉଚ୍ଛୁଳିପାରିବ । ଯେମିତି ଚକ୍ରାତା ଗ୍ରାମର କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ପାଠ ପଢାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପଢୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କୃଷି କର୍ମ ହିଁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ସେହିଭଳି ଆଜିକାଲିର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯଦି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛ ତେବେ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ, ଆମକୁ ତ ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣ ପଢିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହୁଛନ୍ତି ଜପ, ତପ, ଦାନ, ପୁଣ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଦ୍ୱାରା ଅଥବା ଶାସ୍ତ୍ର ପଢିବା ଦ୍ୱାରା ମୋତେ କେହି ବି ପ୍ରାପ୍ତ କରିନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଡ୍ରାମାକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ କ'ଣ ଏକଥା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସୃଷ୍ଟିନାଟକରେ ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାରୂପୀ ଅଭିନେତାମାନେ ଏହି ଶରୀର ରୂପକ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ତ ହେଉଛି କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲ, ଲୁଟ୍-ମାର କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଚେହେରା ଯଦିଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଭଳି କିନ୍ତୁ ଗୁଣ ମାଙ୍କଡ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଏକଥା ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ଯଦି କେହି ନୂଆ ଲୋକ ଶୁଣିବେ ତେବେ ଗରମ ହୋଇଯିବେ କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ କ'ଣ ରାଗିବେ କି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କେବଳ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛି । ନିଜ ପିଲାଙ୍କୁ ତ ମା-ବାପା କିଛି ବି କହିପାରିବେ । ନିଜ ପିଲାଙ୍କୁ ଯଦି ବାପା ଚାପୁଡାଟିଏ ମଧ୍ୟ ମାରିବେ ସେଥିରେ କେହି କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ମାତା-ପିତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁଧାରିବା କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସେଭଳି ନିୟମ ନାହିଁ । କାହିଁକି

ନା ଆମେ ଯେଉଁଭଳି କର୍ମ କରିବା ଆମକୁ ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ କରିବେ । ତେଣୁ ବାବା ଯାହା ସବୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବାବା ତ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସବୁ ଧର୍ମସ୍ଥାପକମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିର୍ବାଣଧାମକୁ କିପରି ଚାଲିଯିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ତ ସତ୍ତୋ-ରଜୋ-ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ ଯିଏ ସର୍ବପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଥମ ନାରୀ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ନଚେତ୍ ନାରୀ ବିନା ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କିପରି ହେବ । ତେବେ ସତ୍ୟଯୁଗର ନୂଆ ନରନାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ । ସେମାନେ ପୁରୁଣାରୁ ହିଁ ନୂଆ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଦ୍ୟରୁ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାର୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତୋ ଅବସ୍ଥାରୁ ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସି ପୁରୁଣା ହୁଅନ୍ତି ପୁଣି ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ, ପୁଣି ପୁରୁଣା ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ନୂଆ ହୋଇ ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଆସିବେ । ଏହିସବୁ କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଦରକାର । ଏଥିରେ ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବା ଦରକାର । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ସମର୍ପଣ ହୋଇଯିବ ତେବେ ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବେ ଯେ ଏହିଭଳି-ଏହିଭଳି କର । କେହି କେହି ସମର୍ପଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି ପୁଣି ବି କୁହାଯାଉଛି ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ମଧ୍ୟ ରୁହ ତେବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ୍ୟତା ଜଣାପଡିବ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାର ଭିତରେ ରହି ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କର, ସେଥିରେ ପାସ କରି ଦେଖାଅ କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଗୃହସ୍ଥୀ ହେବାର ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ହୋଇ ରହିବା ତ ଭଲ ନା । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କର ପାରିବାରିକ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପଚାରୁଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଲୌକିକ ମା-ବାପାଙ୍କର ପାଳନା ନେଇଛ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର କରଜ ମଧ୍ୟ ସୁଝିବାକୁ ହେବ ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ ବଳ ମିଳିବ । ନଚେତ୍ ଲୌକିକ ପିତା କହିବେ—ମୁଁ ଏତେ କଷ୍ଟ କରି ପାଳନା କରିଥିଲି କିନ୍ତୁ ମୋତେ ପଚାରୁନାହିଁ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ରାୟ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଧରିନିଅ ଯାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଭୁଲ ହୋଇଗଲା ତେବେ ଶିବବାବା ତାକୁ ଠିକ କରିଦେବେ । କାରଣ ଇଏ ନିଜେ (ବ୍ରହ୍ମାବାବା) ମଧ୍ୟ ପାଦେ-ପାଦେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ନା । ଯଦି କେତେବେଳେ କୌଣସି କ୍ଷତି ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଡ୍ରାମାରେ ଥିଲା । ଆଗକୁ ପୁଣି ଏଭଳି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତେବେ ଭୁଲ୍ ଥିଲେ ତ ମନକୁ ଖାଇବ ନା । ଯଦି କୌଣସି ଭୁଲ କରିଦେଇଛ ତେବେ ତା' ବଦଳରେ ବହୁତ ସେବା କରିବା ଦରକାର, ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କରିବା ଦରକାର । କାହାର ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବା— ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷାର୍ଥ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଯୋଗୀ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ଯୋଗରେ ରହି ଭୋଜନ ତିଆରି କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁଆଇବ ତେବେ ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହୋଇ ପାରିବ । ଏହା ହେଉଛି ଶିବବାବାଙ୍କର ରୋଷେଇ ଘର । ତେଣୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହୁଥିବେ । ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥା ଧୀରେ ଧୀରେ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ସମୟ ନିଶ୍ଚିତ ଲାଗିବ କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ମବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ଅଲଗା । କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଉପରେ ତ କୌଣସି ବୋଝ ନାହିଁ । ହଁ, ପୁଅ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଛି । ଯେହେତୁ ବଡ ପିଲା ହୋଇଗଲଣି ତେଣୁ ତୁମର ମାତାପିତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ବୋଝ ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ । ତୁମର ପିତା ତୁମକୁ ଏତେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି, ଏତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳନା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନା କରିବାକୁ ପଡିବ । ସେମାନଙ୍କର ହିସାବ-କିତାବକୁ ମଧ୍ୟ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ମନ ଖୁସି ହେବ । ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସୁପୁତ୍ର ପିଲାମାନେ ବିଦେଶରୁ ଫେରିଲେ ସବୁକିଛି ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦିଅନ୍ତି । କାରଣ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ କରଜ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ନା । ତେବେ ଏସବୁ ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ଏଥିରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାବାଲା ପିଲାମାନେ ହିଁ ସିଂହ ଭଳି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଯୋଗରେ ରହି ଭୋଜନ ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ, ଯୋଗରେ ରହି ଭୋଜନ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଭୋଜନ ଖୁଆଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଯାହା କିଛି ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ତା' ଉପରେ ଭଲ ଭାବରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ବାବାଙ୍କ ଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଉପରେ କୃପା ବା ଦୟା କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ଦୟାଳୁ ହୁଅ ।

ଯେପରି ବାବା ଦୟାଳୁ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ କୃପା ବା ଦୟା କରିବାକୁ ହେବ କାରଣ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାକୁ କେବେହେଲେ କୌଣସି ଆତ୍ମା ଉପରେ ଘୃଣା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଚାହେଁ କିଏ କଂସ ଭଳି ହୋଇଥାଉ କି ଜରାସନ୍ଧ ଭଳି ହୋଇଥାଉ ବା ରାବଣ ଭଳି

ହୋଇଥାଉ-- କେହି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଦୟାଳୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ କାହାକୁ ଘୃଣା କରିବେ ନାହିଁ । ପରିବର୍ତ୍ତନର ଭାବନା, କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା ରଖିବେ କାହିଁକି ନା ଯାହା ବି ହେଲେ ଆମର ପରିବାର ଅଟନ୍ତି, ପରବଶ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ପରବଶ ବା ବିକାରର ଅଧୀନ ଆତ୍ମା ଉପରେ ଘୃଣା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଶକ୍ତି ରୂପକ କିରଣ ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ବଳତା ରୂପକ ଆବର୍ଜନାକୁ ଭସ୍ମ କରିଦିଅ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****